

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

30 mai 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecători

Covalenco Elena

Diaconu Iurie

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către partea vătămată Lupei Nicanor, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 29 noiembrie 2017 și a sentinței Judecătoriei Ungheni, sediul Nisporeni din 18 august 2017, în cauza penală privindu-i pe

Lupei Vladislav Xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat or. Xxxxx, str. Xxxxx;

Budaianu Gheorghe Xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat r-nul Xxxxx s. Xxxxx

și

Andronache Victor Xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat r-nul Xxxxx s. Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. *prima instanță*: 02.06.2017-18.08.2017
2. *instanța de apel*: 07.09.2017-29.11.2017
3. *instanța de recurs*: 04.05.2018 - 30.05.2018

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Ungheni sediul Nisporeni din 18 august 2017, în procedura judecării pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, au fost recunoscuți vinovați și condamnați:

Lupei Vladislav Xxxxx, în baza:

- art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, la amendă în mărime de 500 unități convenționale, ceea ce constituie 25.000 lei;

- art. 152 alin. (1) Cod penal, la 132 ore de muncă neremunerată în folosul comunității.

Conform art. 84 Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsă definitivă, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul total, amendă în mărime de 500 unități convenționale, ceea ce constituie 25.000 lei și 132 ore de muncă neremunerată în folosul comunității. Pedepsele urmând a fi executate separat.

Budaianu Gheorghe Xxxxx, în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, la amendă în mărime de 500 unități convenționale, ceea ce constituie 25.000 lei.

Andronache Victor Xxxxx, în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, la amendă în mărime de 500 unități convenționale, ceea ce constituie 25.000 lei.

Acțiunea civilă a fost admisă integral, fiind încasat în mod solidar de la Andronache Victor, Budaianu Gheorghe, Lupei Vladislav în beneficiul lui Fărîmă Ion suma de 10.000 lei.

A fost încasat din contul lui Lupei Vladislav în beneficiul lui Lupei Nicanor suma de 20.000 lei.

2. Potrivit sentinței, prima instanță a constatat că, Andronache Victor, Budaianu Gheorghe și Lupei Vladislav, la data de 25.02.2017, în jurul orei 04.00, aflându-se pe str. Suveranității, or. Nisporeni, fără nici un motiv, încălcând grosolan ordinea publică, manifestând o obrăznicie deosebită și urmărind scopul vătămării integrității corporale, i-au aplicat mai multe lovituri pe corp lui Fărîmă Ion, cauzându-i excoriații pe frunte, urechea dreaptă și obrazul stâng, leziuni ce se califică ca vătămare corporală neînsemnată, iar Lupei Vladislav i-a aplicat o lovitură cu piciorul lui Lupei Nicanor în regiunea feței cauzându-i echimoze în jurul ochiului stâng, cu trecere pe obrazul stâng pe fon de edem, echimoză în jurul ochiului drept, hemoragie în sclera ochiului stâng și excoriație pe obrazul stâng, leziuni ce se califică ca vătămare corporală medie.

Pe baza stării de fapt expusă mai sus, confirmată de probele administrate, prima instanță a calificat *de drept* faptele inculpaților, Andronache V., Budaianu Gh., Lupei V., în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal – *huliganismul, adică acțiunile intenționate, care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, precum și acțiuni care prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită, săvârșite de două sau mai multe persoane, precum și în privința lui Lupei V., în baza art. 152 alin. (1) Cod penal – vătămarea intenționată medie a integrității corporale și sănătății, vătămare care nu este periculoasă pentru viață, dar care a fost urmată de o dereglare îndelungată a sănătății.*

3. Sentința a fost atacată cu apel de către:

3.1 Procuror, care a solicitat casarea acesteia, în partea individualizării pedepselor, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpații, Andronache V., Budaianu Gh., Lupei V., în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, să fie condamnați la amendă a câte 600 unități convenționale pentru fiecare, ceea ce constituie echivalentul a câte 30.000 lei, totodată Lupei V., să fie condamnat în baza art. 152 alin. (1) Cod penal, la 160 ore de muncă neremunerată în folosul comunității, respectiv ultimului în temeiul art. 84, 87 Cod penal, a-i stabili pedeapsă definitivă amendă în mărime de 600 unități convenționale și 160 ore de muncă neremunerată în folosul comunității, cu executarea separată a pedepselor. De a încasa în mod solidar de la inculpați cheltuielile judiciare în sumă de 344 lei. De a admite acțiunea civilă înaintată de către partea vătămată Fărîmă I. și a încasa în mod solidar de la inculpați 6.000 lei –cu titlu de prejudiciu material și 10.000 lei - cu titlu de prejudiciu moral. De a admite acțiunea civilă înaintată de către partea vătămată Lupei N. și a încasa în mod solidar

de la inculpați 4.328 lei –cu titlu de prejudiciu material și 20.000 lei - cu titlu de prejudiciu moral.

În motivarea apelului a invocat că:

- deși, instanța de judecată în urma cercetării probelor administrate a ajuns la concluzia corectă, că condamnații Andronache V. și Budaianu Gh. se fac vinovați de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, iar Lupei V. vinovat în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) și art. 152 alin. (1) Cod penal, însă nu a atras o atenție suficientă procesului de individualizare a pedepsei, fapt care a determinat aplicarea față de inculpați a pedepselor mai mici decât limită minimă posibilă, care de altfel nu este una echitabilă;

- în ședința de judecată s-a solicitat încasarea în mod solidar de la inculpații, Lupei V., Budaianu Gh. și Andronache V., a cheltuielilor de judecată în mărime de 344 lei, asupra cărora instanța de judecată nu s-a expus.

3.2 Partea vătămată, Lupei Nicanor, care a considerat că prin sentință inculpatului, Lupei V., i-a fost aplicată pedeapsă prea blândă, deoarece acesta nu s-a căit de cele comise, nu a încercat să recupereze dauna cauzată prin infracțiune, astfel considerând că în privința ultimului urmează a fi aplicată pedeapsă cu închisoare.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 29 noiembrie 2017, au fost admise apelurile declarate, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre prin care: Andronache Victor și Budaianu Gheorghe au fost recunoscuți vinovați și condamnați în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, la amendă în mărime de 600 unități convenționale, pentru fiecare, ceea ce constituie echivalentul a câte 30.000 lei de la fiecare. Totodată, Lupei Vladislav, a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza:

- art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, la amendă în mărime de 600 unități convenționale, ceea ce constituie echivalentul a 30.000 lei;

- art. 152 alin. (1) Cod penal, la 160 ore de muncă neremunerată în folosul comunității.

În temeiul art. 84 alin. (1) și 87 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul total al pedepselor aplicate, lui Lupei V. i-a fost stabilit pedeapsă definitivă sub formă de amendă în mărime de 30.000 lei și 160 ore de muncă neremunerată în folosul comunității, cu executare de sine stătătoare a acestor pedepse.

Au fost admise acțiunile civile înaintate de către părțile vătămate Lupei Nicanor și Fărîmă Ion.

A fost încasat de la Andronache V., Budaianu Gh. și Lupei V., în mod solidar, în beneficiul lui Lupei Nicanor suma de 4.328 lei, cu titlu de prejudiciu material.

A fost încasat de la Lupei V. suma de 10.000 lei, iar de la Andronache V. și Budaianu Gh. a câte 5.000 lei în beneficiul lui Lupei N., cu titlu de prejudiciu moral.

A fost încasat de la Andronache V., Budaianu Gh. și Lupei V., a câte 3.333 lei în beneficiul lui Fărîmă I., cu titlu de prejudiciu moral.

Solicitarea procurorului cu privire la încasarea de la inculpații Andronache V., Budaianu Gh. și Lupei V., în mod solidar, a sumei de 344 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare pentru efectuarea expertizei medico-legală, a fost respinsă ca neîntemeiată.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a considerat, că prima instanță judecând prezenta cauză penală a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei, a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpaților Lupei Vladislav, Budaianu Gheorghe și Andronache Victor în comiterea infracțiunilor imputate, fiind făcută încadrarea juridică justă a acțiunilor acestora.

Analizând actul judecătoresc contestat sub aspectele invocate în apel, instanța a reținut, că temeiurile menționate de apelanți, în ce privește blândețea pedepselor aplicate și-au găsit confirmare, fiind constatate motive ce condiționează casarea sentinței, deoarece în procesul de stabilire și individualizare a pedepsei pentru inculpații Lupei V., Budaianu Gh. și Andronache V., prima instanță nu a dat deplină eficiență normelor naționale legale care reglementează procesul stabilirii și individualizării pedepsei penale.

În opinia instanței de apel, prima instanță corect a concluzionat despre necesitatea aplicării în privința inculpaților pentru comiterea infracțiunii de huliganism a unei pedepse sub formă de amendă, iar inculpatului Lupei V. pentru comiterea infracțiunii de vătămare intenționată medie a integrității corporale și a sănătății, a unei pedepse sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității. Însă, instanța de apel a constatat, că prima instanță la aplicarea categoriilor menționate de pedepse, incorect a operat cu limitele sancțiunilor prevăzute la articolele incriminate inculpaților și injust a stabilit limitele minime ale sancțiunii, prin coroborare cu art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

Instanța de apel a reținut, că sancțiunea art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, prevede pedepse alternative, printre care și cea sub formă de amendă, în mărime de la de la 750 la 1350 unități convenționale. La individualizarea și stabilirea pedepsei pentru o asemenea faptă, urmează a se ține cont de faptul, că cauza a fost examinată în procedura simplificată, în baza probelor administrate la faza de urmărire penală. Astfel, la stabilirea pedepsei sub formă de amendă în baza art. 287 alin. (2) Cod penal, ținându-se cont de prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, limita minimă coboară la 562,5 unități convenționale, iar limita maximă coboară la 1012,5 unități convenționale.

Cât ține de sancțiunea prevăzută la art. 152 alin. (1) Cod penal, aceasta de asemenea prevede pedepse alternative, printre care și cea sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de la de la 200 la 240 ore. Astfel, că prin prisma prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, aceste limite coboară, formând limita minimă de 133,3 ore și limita maximă de 160 ore.

Deci, efectuând calculele referitor la limitele sancțiunilor art. art. 287 alin. (2) și 152 alin. (1) Cod penal, prin prisma prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, instanța de apel a constatat, că prima instanță atât la aplicarea pedepsei sub formă de amendă, cât și a celei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, incorect a stabilit quantumul pedepselor, coborând peste limita minimă

posibilă, fapt inadmisibil, ce urmează a fi corectat în ordine de apel.

Totodată, instanța de apel a reținut, că inculpații Andronache V., Budaianu Gh., Lupei V., au comis infracțiunea prevăzută de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, care se califică ca mai puțin gravă, iar Lupei V. a comis și infracțiunea prevăzută la art. 152 alin. (1) Cod penal, care de asemenea se califică ca mai puțin gravă. Instanța de apel a constatat, că inculpații se caracterizează pozitiv la locul de trai, pentru prima dată se află pe banca acuzaților, s-au căit sincer și au recunoscut vina solicitând examinarea cauzei în procedura simplificată.

În condițiile speței raportate la prevederile art. 61 și art. 75 Cod penal, instanța de apel a considerat, că pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 600 unități convenționale, echivalentul a 30.000 lei - ar fi pedeapsă echitabilă pentru fapta comisă de inculpați și prevăzută de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, iar pentru infracțiunea comisă de Lupei V. și prevăzută de art. 152 alin. (1) Cod penal ar fi echitabilă pedeapsa sub formă de 160 ore muncă neremunerată în folosul comunității. Totodată, reținând prevederile art. 84 alin. (1) Cod penal, constatând în acțiunile inculpatului Lupei Vladislav concursul de infracțiuni, instanța de apel a considerat necesar de a cumula pedepsele aplicate, iar rezultând din prevederile art. 87 Cod penal, pedepsele sub formă de amendă și cea sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, urmează a fi executate de sine stătător.

Instanța de apel a menționat, că pedepsele aplicate inculpaților în modul și quantumul menționat supra, sunt stabilite corespunzător gravității faptelor comise de către aceștia și personalității lor, în raport cu pericolul social al faptelor comise și atitudinea procesuală pe care au avut-o ultimii pe parcursul judecării cauzei.

Potrivit apelului declarat, partea vătămată Lupei Nicanor pledează pentru aplicarea față de inculpatul, Lupei V., a unei pedepse privative de libertate. Cerința nominalizată, instanța de apel a apreciat-o ca neîntemeiată, considerând că pedeapsa închisorii ar fi prea gravă, în raport cu faptele comise de către ultimul, corectarea acestuia fiind posibilă și prin aplicarea pedepselor neprivative de libertate, reținând vârsta acestuia, caracteristica eliberată și căința pe care a manifestat-o față de faptele pe care le-a comis.

Referitor la acțiunile civile înaintate pe cazul dat de către părțile vătămate, Lupei Nicanor și Farîma Ion, instanța de apel a considerat, că prima instanță de judecată corect a concluzionat că acestea urmează a fi admise integral, însă la încasarea prejudiciilor cauzate nu a delimitat daunele materiale de cele morale, ce urmau a fi reparate, fapt ce relevă necesitatea casării sentinței și în latura civilă.

Cât ține de prejudiciul material invocat de partea vătămată, Lupei N., în sumă de 4.328 lei, instanța de apel l-a consideră confirmat prin bonurile anexate la dosar. În acest sens, înaintând cererile cu privire la examinarea cauzei în ordinea prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, inculpații au acceptat quantumul daunei materiale, neînaintând careva pretenții cu privire la suma invocată de Lupei Nicanor, cu titlu de prejudiciul material cauzat prin infracțiune, astfel că în această latură acțiunea urmând a fi admisă, cu dispunerea încasării de la inculpați, în mod solidar, în beneficiul lui Lupei N., suma de 4.328 lei cu titlu de prejudiciu material.

În ce privește, cerințele de reparare a prejudiciului moral, înaintate de către Lupei N., în mărime de 20.000 lei și de către Farîmă Ion, în mărime de 10.000 lei, instanța de apel le-a apreciat ca fiind în raport cu caracterul și suferințele suportate de către părțile vătămate în urma acțiunilor infracționale ale inculpaților.

Analizând cerințele invocate în apelul procurorului, instanța de apel a opinat, că acuzarea eronat a conchis, precum că prejudiciul moral cauzat părților vătămate urmează a fi încasat de la inculpați în mod solidar, deoarece în cazul în care cererea de reparare a prejudiciului moral este înaintată în instanța de judecată către doi sau mai mulți reclamați și prin hotărârea pronunțată aceasta a fost admisă, prejudiciul moral se încasează aparte și nu în mod solidar. Respectiv, instanța de apel a statuat că inculpații urmează să repare părților vătămate prejudiciul moral în funcție de acțiunile fiecăruia la comiterea infracțiunilor imputate, astfel că urmând a fi încasată de la Lupei Vladislav suma de 10.000 lei, iar de la Andronache Victor și Budaianu Gheorghe a câte 5.000 lei, în beneficiul lui Lupei Nicanor, cu titlu de prejudiciu moral. Totodată urmând a fi încasată de la Andronache V., Budaianu Gh. și Lupei V. a câte 3.333 lei în beneficiul lui Fărîmă Ion, cu titlu de prejudiciu moral.

În ce privește cerința invocată în apel de către procuror, referitor la încasarea de la inculpați în beneficiul statului a sumei de 344 lei, suportată pentru efectuarea expertizei medico-legale, instanța de apel a considerat, că acesta este pasibilă respingerii, în acest sens reținând prevederile art. 143 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

Astfel, s-a menționat că au fost suportate cheltuieli judiciare în sumă de 111 lei la efectuarea constatării medico-legale nr. 79 din 07.03.2017, 164 lei la efectuarea expertizei judiciare nr. 29D din 18.03.2017 și 69 lei la efectuarea expertizei nr. 72 din 27.02.2017, care au fost ordonate de către organul de urmărire penală, acestea fiind acțiuni procesuale ce țin de administrarea probatoriului și formularea învinuirii, care sunt puse în sarcina părții acuzării.

Dat fiind faptul, că în speță efectuarea constatării medico-legale și a expertizelor nu a fost dispusă la cererea și inițiativa părții apărării, (după cum se specifică în art. 142 alin. (2) Cod penal) dar a fost dispusă de către organul de urmărire penală în vederea constatării gradului leziunilor cauzate părților vătămate, ce la rândul său a determinat încadrarea juridică a faptelor, acțiuni procesuale ce țin de administrarea probatoriului și formularea învinuirii - pusă în sarcina părții acuzării, instanța de apel a considerat neîntemeiată solicitarea procurorului expusă în apel, cu privire la încasarea cheltuielilor pentru efectuarea expertizei din contul inculpaților, din care motiv respectiva cerință a fost respinsă.

6. Hotărârile judecătorești, sunt atacate cu recurs ordinar de către partea vătămată, Lupei N., care solicită casarea parțială a acestora și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Andronache V. și Budaianu Gh., să fie condamnați în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, la câte 3 ani închisoare, iar Lupei V. să fie condamnat în baza art. 287 alin. (2) lit. b) și 152 alin. (1) Cod penal, cu aplicarea art. 84 Cod penal, la 6 ani închisoare.

În motivarea recursului ordinar invocă:

- instanțele de fond nu au luat în considerație faptul că fost maltratat în stradă, fiindu-i pricinuite leziuni corporale, iar după săvârșirea infracțiunilor inculpații nu s-au apropiat pentru a-și cere scuze, nu au contribuit la recuperarea cheltuielilor pentru tratamentul suportat;

- pe parcursul judecării cauzei penale în instanțele de fond inculpații au avut în continuare un comportament batjocoritor față de partea vătămată, care se prelungește până în prezent, iar la cerința, rugămintea de a restitui cheltuielile suportate, au confirmat că nu vor da nici un bănuț, pentru că oricum nu vor fi pedepsiți cu închisoare;

- pedepsele stabilite de instanțele de fond, inculpații le desconsideră, ducând în eroare instanța de apel că s-au împăcat cu partea vătămată;

- pedeapsa aplicată inculpaților nu își va atinge scopul de reeducare a acestora.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente:

Potrivit art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427.

Reieșind din conținutul recursului declarat, partea vătămată nu indică expres temeiurile de casare, ce ar sta la baza criticilor invocate în procedura recursului ordinar, însă Colegiul penal atestă, că autorul își exprimă dezacordul cu hotărârile judecătorești prin prisma faptului, că pedepsele aplicate inculpaților sunt prea blânde, solicitând în cele din urmă stabilirea în privința acestora a pedepsei cu închisoare, astfel se desprinde semnalarea temeiului pentru recurs prevăzut la pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală și anume *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*.

Totodată, Colegiul penal constată din recursul declarat, că recurentul nu contestă starea de fapt stabilită de instanțele de judecată și nici încadrarea juridică a acțiunilor săvârșite, invocând doar dezacordul cu stabilirea față de inculpați a pedepselor neprivative de libertate.

Așadar, în urma studiului lucrărilor dosarului, în opinia Colegiului, în prezenta speță, nu și-a găsit confirmarea temeiul pentru recurs semnalat de către recurent și prevăzut la pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, deoarece instanța de apel și-a motivat întemeiat soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepselor inculpaților și nu a admis careva erori, stabilind în privința acestora pedepse neprivative de libertate care sunt echitabile, în raport cu faptele prejudiciabile săvârșite.

Opozant celor invocate de recurent la capitolul efectuării unei individualizări eronate a pedepselor neprivative de libertate aplicate în privința inculpaților, instanța de recurs relevă, că în cazul săvârșirii unei infracțiuni, instanța de judecată este singura în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis infracțiunea, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și

principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, potrivit art. 61 Cod penal, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

În aceeași ordine de idei, instanța de recurs menționează că, conform art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului Cod. Așadar, persoanei declarate vinovate trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată, iar după caz, instanța este în drept să aplice și prevederile Părții generale a Codului penal.

Reieșind din prevederile art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare, și reeducare a condamnatului, și se aplică persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor, având drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea acestora, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnaților, cât și din partea altor persoane. Totodată, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice sau să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Instanța de judecată trebuie să aleagă și să aplice acel tip, și acea mărime a pedepsei care vor fi cele mai eficiente pentru atingerea scopului legii. Pedeapsa mai aspră, în limitele prevederilor articolului, poate fi stabilită numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului scontat.

Revenind la prezenta speță, instanța de recurs menționează, că procurorul a declarat apel în partea individualizării pedepselor stabilite făptuitorilor, criticând hotărârea primei instanțe în partea stabilirii eronate a limitelor de pedeapsă sub formă de amendă în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, ce au fost aplicate inculpaților, prin prisma art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, respectiv și în privința inculpatului, Lupei V., pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (1) Cod penal, fiindu-i eronat stabilită pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, sub limita minimă prevăzută de sancțiunea normei, prin prisma dispoziției alin. (8) art. 364¹ Cod de procedură penală. În același timp și partea vătămată a declarat apel în partea individualizării pedepsei stabilite, doar în privința inculpatului, Lupei V., solicitând stabilirea unei pedepse mai aspre în privința acestuia, sub formă de închisoare. Astfel, obiect de discuție în instanța de apel a constituit chestiunile referitor la cuantumul pedepselor stabilite inculpaților, sub formă de amendă, în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal și termenului de muncă neremunerată în folosul comunității, stabilite inculpatului Lupei V., în baza art. 152 alin. (1) Cod penal, precum și necesitatea stabilirii în privința ultimului a

pedepsei mai aspre sub formă de închisoare. Deci, în ordine de apel chestiunea despre stabilirea pedepselor mai aspre sub formă de închisoare, în privința inculpaților, Andronache V. și Budaianu Gh., nu a fost invocată prin apelurile declarate, nici de către procuror și nici de către partea vătămată, Lupei N. Prin urmare, deoarece în ordine de apel nu a fost invocată pentru a fi pusă în discuție chestiunea privind aplicarea pedepsei sub formă de închisoare față de inculpații, Andronache V. și Budaianu Gh., respectiv aceste critici invocate de către recurent abia la etapa recursului ordinar, nu pot constitui obiect de studiu la această etapă procesuală, reieșind din prevederile art. 427 alin. (2) Cod de procedură penală, potrivit căruia *temeiurile menționate la alin. (1) pot fi invocate în recurs doar în cazul în care au fost invocate în apel sau încălcarea a avut loc în instanța de apel*. Tot la acest capitol, de menționat este acel fapt, că instanța de apel nu a stabilit inculpaților, Andronache V. și Budaianu Gh., o altă formă de pedeapsă, decât cea stabilită de prima instanță, intervenind în hotărârea contestată, doar în partea cuantumului acestei pedepse și în latura civilă.

În ce privește pedeapsa stabilită inculpatului, Lupei V., aceasta a fost contestată în ordine de apel, inclusiv de partea vătămată, Lupei N., care a considerat că acestui inculpat urmează a-i fi stabilită o pedeapsă mai aspră sub formă de închisoare. Însă, instanța de apel a statuat, că în privința inculpatului, Lupei V., aplicarea pedepsei cu închisoare ar fi prea gravă, în raport cu faptele comise.

În opinia Colegiului penal, concluziile la care a ajuns instanța de apel referitor la pedeapsa aplicată inculpatului, Lupei V., precum și în privința celorlalți inculpați, în sensul stabilirii unor pedepse neprivative de libertate sunt întemeiate.

Așadar, inculpatul Lupei V., a fost recunoscut vinovat pentru comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 152 alin. (1) și 287 alin. (2) lit. b) Cod penal. Prezenta cauză a fost judecată în procedura simplificată, în conformitate cu prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală, deoarece inculpații, inclusiv și Lupei V., au recunoscut vina în faptele imputate lor și nu au solicitat administrarea altor probe.

Sanțiunea art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, în baza căruia inculpatul Lupei V. a fost condamnat, prevede pedeapsă, cu amendă în mărime de la 750 la 1350 unități convenționale sau cu închisoare de până la 5 ani, respectiv infracțiunea prevăzută de art. 152 alin. (1) Cod penal, se pedepsește cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore sau cu închisoare de până la 5 ani. Aceste infracțiuni, clasificându-se ca mai puțin grave, potrivit art. 16 alin. (3) Cod penal.

De către instanța de apel, inculpatul Lupei V., învederând prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, a fost condamnat în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, la amendă în mărime de 600 unități convenționale, ceea ce constituie echivalentul a 30.000 lei, iar în baza art. 152 alin. (1) Cod penal, la 160 ore de muncă neremunerată în folosul comunității. În cele din urmă, conform art. 84 alin. (1), 87 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul total, i-a fost stabilită pedeapsă definitivă sub formă de amendă în mărime de 600 unități convenționale, echivalentul a 30.000 lei și 160 ore de muncă neremunerată în folosul comunității, urmând a fi executate separat pedepsele stabilite.

Având în vedere faptul, că sancțiunile normelor penale pentru care a fost condamnat inculpatul, Lupei V., prevăd pedepse alternative, instanța de judecată la alegerea sancțiunii ce urmează a-i fi numită inculpatului, este obligată de a-și motiva concluziile referitor la stabilirea pedepsei neprivative de libertate sau necesitatea aplicării pedepsei mai aspre, adică cu închisoare.

Revenind la prezenta speță, se reține că inculpatul Lupei V., a săvârșit pentru prima dată infracțiuni mai puțin grave, a săvârșit infracțiunile având o vârstă tânără de 18 ani, la materialele cauzei este anexată caracteristica, care este una pozitivă, la evidența medicului narcolog acesta nu se află, circumstanțe ce i-ar agrava răspunderea penală, în speță, nu au fost stabilite, vina a recunoscut-o, s-a căit sincer, împrejurări ce au atras incidența procedurii simplificate, în conformitate cu prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală.

Astfel, reieșind din toate circumstanțele nominalizate, Colegiul penal consideră, că instanțele de fond nu au avut temeiuri de a-i numi inculpatului cea mai aspră pedeapsă sub formă de închisoare, prevăzută de sancțiunile normelor imputate, existând în cauza deferită judecării suficiente împrejurări de a da dovadă de clemență față de persoana inculpatului, Lupei V., astfel încât acesta să demonstreze în viitor manifestarea unui comportament adecvat în societate.

Cu referire la criticile recurentului, precum că inculpatul nu a restituit prejudiciile cauzate, Colegiul nu le poate reține, în sensul înăspririi pedepsei, deoarece această chestiune urmează a fi soluționată în procedura de executare, iar alegațiile precum că inculpatul Lupei V., manifestă un comportament batjocoritor față de persoana părții vătămate și indiferență față de pedepsele stabilite acestuia, instanța de recurs le apreciază ca declarative și neconfirmate, respectiv nu sunt suficiente pentru a răsturna hotărârea instanței de apel, astfel încât să apară necesitatea intervenirii în sensul casării acesteia.

Având în vedere toate circumstanțele cauzei în cumul, ținând cont de principiul umanismului, prevăzut de art. 4 Cod penal, cât și de prevederile art. 61 alin. (2) Cod penal, instanța de recurs consideră, că nu este rațională executarea pedepsei reale cu închisoarea de către inculpatul, Lupei V., iar instanța de apel just a conchis de a aplica în privința acestuia pedepse neprivative de libertate, deoarece careva interdicții la aplicarea a astfel de sancțiuni nu se atestă, în cauza deferită judecării.

Astfel, instanța de recurs apreciază că, la stabilirea pedepselor inculpaților în cauza dată, instanța de apel a acordat deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal, constatând întemeiat că pedepsele aplicate vor fi echitabile faptelor infracționale comise, corespund normelor legale și vor atinge scopul de corectare și reeducare a inculpaților, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, ca urmare, nefiind justificată solicitarea recurentului de a stabili acestora pedepse mai aspre sub formă de închisoare.

Din considerentele menționate, Colegiul penal conchide, că în cauza dată nu și-au găsit confirmarea temeiul de recurs semnalat de recurent și nu sânt motive de a interveni în soluția adoptată, deoarece hotărârea instanței de apel cuprinde motivele

pe care se întemeiază soluția, iar pedepsele aplicate inculpaților au fost individualizate potrivit legii.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sânt vădit neîntemeiate.

În temeiul celor menționate mai sus, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea recursului ordinar declarat în prezenta speță, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1)-(2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către partea vătămată Lupei Nicanor, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 29 noiembrie 2017, în cauza penală privindu-i pe **Lupei Vladislav Xxxxx**, **Budaianu Gheorghe Xxxxx** și **Andronache Victor Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia pronunțată integral la data de 27 iunie 2018.

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecător

Covalenco Elena

Judecător

Diaconu Iurie